

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 343/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Перић, поднетом против решења Основног суда у Новом Саду бр. Кв 788/2019 од 05.11.2019. године и решења Основног суда у Новом Саду Кв. бр. 2031/2019 од 12.12.2019. године, у седници већа одржаној 27.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Перић, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду бр. Кв 788/2019 од 05.11.2019. године и Кв. бр. 2031/2019 од 12.12.2019. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр. 788/2019 од 05.11.2019. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца осуђеног АА, адвоката Перић Марине од 22.07.2019. године.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв. бр. 2031/2019 од 12.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Перић изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв бр. 788/2019 од 05.11.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марина Перић, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијана решења тако што ће одредити да трошкови

награде браниоца окривљеног у износу од 18.000,00 динара падају на терет буџетских средстава суда као и трошкови жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара, све уз досуду трошкова поступка пред Врховним касационим судом или да побијана решења укине у целини и предмет врати на поновну одлуку првостепеном органу, уз досуду трошкова поступка пред Врховним касационим судом.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац наводи да је правноснажним решењима повређен закон када је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка јер приступ браниоца на рочиште за одлучивање о предлогу за замену мере безбедности обавезног психијатарског лечења на слободи, представља процесну радњу из Тарифног броја 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, за коју браниоцу припада награда а како је наведени предлог правноснажном одлуком суда одбијен, то наведени трошак на основу одредби члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, пада на терет буџетских средстава суда.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, у захтеву се истиче да су о жалби на првостепено решење којим је одбијен захтев за накнаду трошкова одлучивале судије Сандра Гавански и Снежана Николић које су биле чланови првостепеног већа које је одлучивало о замени наведене мере безбедности а које су морале бити изузете обзиром да су учествовале у поступку у којем је донето решење које се побија жалбом, а што је супротно одредбама члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су основани.

Ово с`тога, што поступак за изрицање мере безбедности из главе XXI ЗКП (у који спада и поступак за замену изречене мере безбедности из члана 532. ЗКП) представља кривични поступак у смислу одредбе члана 261. став 1. ЗКП, а рочиште за замену мере безбедности из члана 532. став 3. ЗКП представља процесну радњу о којој суд обавештава јавног тужиоца и браниоца и за коју браниоцу припада награда према Тарифном броју 3. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Како је у конкретном случају одбијен предлог за замену мере безбедности, након одржаног рочишта 11.06.2019. године у присуству окривљеног и његовог браниоца, што се изједначава са обуставом кривичног поступка или одбијањем оптужбе из члана 265. став 1. ЗКП, када нужни издаци и награда браниоца из члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП падају на терет буџетских средстава суда, то је побијаним правноснажним решењима којима је одбијен захтев за накнаду трошкова за присуство браниоца наведеном рочишту, учињена повреда ЗКП из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, у вези члана 3. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Надаље, према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана (став 2).

То значи да је у решењу којим је одбио предлог за замену мере безбедности суд био у обавези да одлучи ко ће сносити трошкове поступка (у конкретном случају по члану 265. став 1. они падају на терет буџетских средстава суда) што није учинио, а посебним решењем да одлучи само о висини трошкова уколико му у време доношења решења недостају подаци о висини трошкова. У конкретном случају суд је посебним решењем а које је предмет побијања овим ванредним правним леком одлучио да окривљени нема право на трошкове поступка у висини коју је тражио. Дакле, одлучио је и о основу и о висини трошкова.

При томе, првостепено решење (Кв. бр. 788/19 од 05.11.2019. године) којим се одбија захтев за накнаду трошкова донела је судија Данијела Вемић која је била председник већа које је донело решење о одбијању замене мере безбедности а о жалби против тог решења, као чланови већа одлучивале су и донеле решење Кв. 2031/19 од 12.12.2019. године којим се жалба браниоца одбија као неоснована, судије Гавански Сандра и Николић Снежана, које су биле чланови истог већа које је донело решење Кв. бр. 788/18 од 11.06.2019. године којим је одбијен предлог за замену мере безбедности.

Дакле, судије Гавански Сандра и Николић Снежана су учествовале у доношењу одлуке којом се одбија захтев за замену мере безбедности а у којој одлуци су биле у обавези да одлуче и о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка (члан 262. став 1. ЗКП), а потом су одлучивале о жалби против одлуке којом је председник истог већа одбио захтев за накнаду трошкова поступка, што значи да су у истом предмету учествовале у доношењу мериторне одлуке која се побија жалбом, а што према одредби члана 37. став 1. тачка 4) представља разлог за искључење судије, чиме је другостепеним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

С`тога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио на поновно одлучивање у ком поступку ће суд отклонити повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овом пресудом и након тога донети закониту и правилну одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је сходно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић